

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Moroșanu Mihail xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,

Catana Vasile xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

și

Moroșanu (Livițchi) Olga xxxxxxxx,

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 25.05.2017 - 07.09.2017;
2. Instanța de apel: 22.09.2017 - 08.11.2017;
3. Instanța de recurs: 21.12.2017 - 24.01.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 septembrie 2017, Moroșanu Mihail, Catana Vasile și Moroșanu (Livițchi) Olga au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de câte 660 unități convenționale, fiecare.

A fost respinsă solicitarea procuroului cu privire la încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor de judecată legate de efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 656 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că la data de 11 ianuarie 2017, în intervalul de timp de la ora 00.47 pînă la 00.55, Moroșanu Mihail, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Catana Vasile, Moroșanu (Livițchi) Olga și încă o persoană în privința căruia cauza a fost disjunsă în procedură separată, aflându-se în loc public, în ograda blocului locativ din str.xxxxxx, mun.Chișinău, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitînd în mod conștient survenirea acestor urmări, încălcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism

și obrăznicie deosebită, intenționat, fără careva motiv, au inițiat un conflict cu Frîngefer Igor, Lupu Roman, Ou Ion și Codreanu Dumitru, în cadrul căruia le-au aplicat ultimilor multiple lovituri cu mâinile și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-le conform rapoartelor de expertiză judiciară nr.352/D, 353/ D, 354/D din 24.02.2017 și 366/D din 28.02.2017 lui Lupu Roman, Frîngefer Igor, Ou Ion și Codreanu Dumitru vătămări corporale neînsemnate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror care, fără a contesta vinovăția inculpaților, a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea în mod solidar de la inculpați în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 656 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale, invocând că instanța neîntemeiat nu a dispus ca suma dată să fie încasată de la inculpați în beneficiul statului, deoarece efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfașurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii, obligația îi revine celui din urmă de a suporta cheltuielile judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, a fost respins apelul procurorului, ca fiind nefondat.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc vinovăția lui M.Moroșanu, V.Catana și O.Moroșanu (Livițchi) în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lor corect au fost încadrate, fiindu-le aplicată o pedeapsă echitabilă, mai mult în această parte temeinicia sentinței nu a fost contestată.

Instanța de apel a reținut că, conform prevederilor art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile când este necesar a stabili gradul de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

La fel, instanța a reiterat că expertiza judiciară se efectuează la ordonarea organului de urmărire penală, a procurorului și astfel, plățile pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, precum susține apelantul.

Astfel, instanța a constatat că expertizele medico-legale, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea constatării vătămarilor corporale cauzate părților vătămate în rezultatul săvârșirii infracțiunii de către inculpați, făcând parte din acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii care este pusă în sarcina părții acuzării.

Reținând prevederile normelor legale menționate supra, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor în sumă de 656 lei.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea respingerii apelului declarat de procuror referitor la încasarea de

la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 656 lei, invocând că aceasta contravine prevederilor art.227 alin.(1), (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, totodată menționând că alin (3) art.227 Cod de procedură penală este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii contestate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, și critică decizia instanței de apel doar referitor la respingerea cererii privind încasarea în mod solidar de la inculpații M.Moroșanu, V.Catana și O.Moroșanu (Livițchi) a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului în sumă de 656 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale, considerând că neîntemeiat a fost menținută sentința primei instanțe în această parte.

Temeiul invocat de procuror Colegiul penal îl consideră neîntemeiat din următoarele considerente.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art.143 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală pentru a stabili gradul de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

La caz, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor medico-legale în privința părților vătămate, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și acestea, reieșind din prevederile normelor sus menționate, sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpaților.

Mai mult, conform art.34 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale nr.1086-XIV din 23.06.2000, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt achitate din bugetul de stat, cu excepția cazurilor când aceasta se solicită de către părțile la caz. Numirea expertizelor medico-legală din 28.02.2017, s-au dispus în conformitate cu art.143 Cod de procedură penală, prin ordonanțele organului de urmărire penală din 08.02.2017, pentru a stabili ce vătămări corporale au suportat părțile vătămate R.Lupu, Ig.Frîngefer, I.Ou și D.Codreanu, gravitatea lor, timpul cauzării, localizarea lor și cu ce tip de obiect s-au cauzat.

Astfel, temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat de procuror, dat fiind faptul că acesta poate fi aplicat numai în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pe când instanța de apel, respectând prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, și-a argumentat hotărârea în partea respingerii solicitării procurorului de a încasa de la inculpați cheltuielile judiciare, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reținând prevederile sus-menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Moroșanu Mihail, Catana Vasile, Moroșanu (Livițchi) Olga, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 ianuarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu